

UN RECORD A LA ROSER, LA MEVA MARE...

Maria Teresa Botet Solsona

Mare, has tingut una llarga vida, que no ha estat gens fàcil. Vas néixer a la Pobleta de Bellveí, en una família acomodada, però la mort prematura del teu pare va fer que el sis germans haguessin d'anar d'acollida en cases de familiars.

A tu et va tocar venir a Cervera amb el teu germà Pepe i ja de molt jove et vas posar a treballar fins que vas conèixer al pare (el Sisquet) i vau formar una nova

família.

La sort tampoc va ser la teva aliada, ja que les desgràcies no et van abandonar i vas haver de sobreviure a la mort del teu primer fill amb només 6 anys, Fernando. Encara no havien passat tres anys, que el teu fill Josep també va veure la mort amb encara no 2 anys. Una mica d'alegria i joia vas tenir al néixer la teva filla Maria Teresa.

Has viscut la teva vida entregada al teus i al treball i en els teus últims anys has pogut gaudir del repòs que et mancava quan vas decidir anar a la Residència Mare Güell. Un lloc que t'agradava i on et cuidaven i mimaven com mai ningú ho havia fet.

D'aquesta llarga estada amb nosaltres (103 anys), en tenim un gran record i

cada dia pensem en el que faries si encara estiguessis amb nosaltres, de com trobaries "l'hort", si el rosers estaven ben podats o el llorer s'ha de ensulfatar una miqueta més o menys.

Siguís on siguis, mare, sogra, iaia i besàvia,

T'estimem i et recordem.